

Dosarul nr.3ra-705/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: Z.Talpalaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A.Bostan, V.Negru, A.Pahopol)

DECIZIE

22 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan
Victor Burduh
Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru

examinând recursul depus de Georgeta Corcenco, reprezentată de avocatul Mariana Martalog,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea depusă de Georgeta Corcenco împotriva Inspectoratului General de Carabineri din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la recunoașterea ilegală a răspunsului și obligarea stabilirii, calculării și achitării indemnizației de îngrijire a copilului minor până la atingerea vârstei de 3 ani de la locul de muncă al soțului,

împotriva deciziei din 26 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Departamentul Trupelor de Carabinieri, a fost casată integral hotărârea din 29 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a fost pronunțată o hotărâre nouă, de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 12 noiembrie 2018 Georgeta Corcenco a depus cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ împotriva Departamentului Trupelor de Carabineri (actualmente Inspectoratul General de Carabineri), intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la recunoașterea ilegală a răspunsului și obligarea stabilirii, calculării și achitării indemnizației de îngrijire a copilului minor până la atingerea vârstei de 3 ani de la locul de muncă al soțului.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 23 februarie 2016 a încheiat căsătoria cu Ilie Corcenco, militar prin contract în cadrul unității 1001 a Departamentului Trupelor de Carabinieri, iar din căsătorie și viață în comun au doi copii minori: Ion Corcenco, născut la data de xxxx și Mihai Corcenco, născut la data de xxxx.

Din considerentul că de la nașterea celui de al doilea copil și până în prezent reclamanta nu este angajată în câmpul muncii și se află la întreținerea soțului, Ilie Corcenco, care după cum s-a menționat supra, activează în cadrul Departamentului Trupelor de Carabinieri, la 4 octombrie 2018 s-a adresat către angajatorul soțului cu o cerere, solicitând stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației lunare pentru îngrijirea copilului Mihai Corcenco, născut la data de xxxx, până la vârsta de 3 ani, însă prin răspunsul pârâtului din 11 octombrie 2018, adus la cunoștință la 18 octombrie 2018 i-a fost refuzat, din motiv că obligația de a achita indemnizația lunară pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani de la 1 ianuarie 2019 îi revine Casei Naționale de Asigurări Sociale.

În opinia sa, răspunsul pârâtului este ilegal, deoarece contravine prevederilor art. 123, 124 alin. (1) și (2) Codul muncii, ale Legii cu privire la trupele de carabinieri (trupele interne) ale Ministerului Afacerilor Interne nr. 806 din 12 decembrie 1991, art. 14 al Legii cu privire la statutul militarilor nr. 162 din 22 iulie 2005, art. 7 alin. (13) al Legii privind indemnizațiile pentru incapacitatea de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr.289 din 22 iulie 2004.

Din considerentul că pârâtul a interpretat abuziv prevederile legii ca fiind una discriminatorie, și nejustificat a fost privată de valorificarea deplină a unui drept recunoscut de lege, Georgeta Corcenco a depus prezenta cerere de chemare în judecată, solicitând recunoașterea ca ilegală a răspunsului din 11 octombrie 2018 a Departamentului Trupelor de Carabinieri și obligarea Departamentului Trupelor de Carabinieri de a-i stabili, calcula și achita indemnizația lunară pentru creșterea copilului Mihai Corcenco până la vârsta de 3 ani, la locul de muncă al soțului, Ilie Corcenco.

Prin hotărârea din 29 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată depusă de Georgeta Corcenco a fost admisă, fiind recunoscut ca ilegal răspunsul din 11 octombrie 2018 a Departamentului Trupelor de Carabinieri și a fost obligat Departamentul Trupelor de Carabinieri de a-i stabili, calcula și achita Georgetei Corcenco indemnizația lunară pentru creșterea copilului Mihai Corcenco, născut la data de xxxx până la atingerea vârstei de 3 ani, la locul de muncă al soțului, Ilie Corcenco.

Prin decizia din 26 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Departamentul Trupelor de Carabinieri, a fost casată integral hotărârea din 29 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a fost pronunțată o hotărâre nouă, de respingere a acțiunii.

Invocând ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, la 23 martie 2020, Georgeta Corcenco, reprezentată de avocatul Mariana Martalog a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel ce constituie obiectul prezentului recurs cu menținerea hotărârii instanței de fond.

În motivarea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate în cererea de chemare în judecată anexată la dosar, suplimentar invocându-se că nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și s-a interpretat în mod

eronat legea și, anume instanța ierarhic inferioară eronat și contrar Legii privind actele legislative, a aplicat greșit prevederile conform cărora acțiunea înaintată a fost împotriva unui pârât corespunzător, în acest sens neîntemeiat fiind interpretat că începând cu 1 ianuarie 2019, indemnizația solicitată se efectuează de către Casa Națională de Asigurări Sociale, or, la data depunerii cererii cu privire la apărarea drepturilor pretins încălcate și la data depunerii prezentei acțiuni, indemnizația solicitată se plătea la locul de serviciu al militarului prin contract din bugetul de stat.

Ca urmare, instanța de apel s-a eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de îndeplinire a actului de justiție, a examinat superficial circumstanțele cauzei, nu a intrat în esența litigiului și nu a apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărâre neîntemeiată de respingere a acțiunii, pe când concluzia instanței de fond cu privire la admiterea acțiunii este justă (f.d.134-136).

La data de 10 iunie 2010, Curtea Supremă de Justiție a expediat recursul recurentului Georgeta Corcenco în adresa intimatului Inspectoratul General de Carabineri, cu explicarea dreptului de a depune referință, însă în apărarea sa, intimatul nu au formulat referință.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că prezentul litigiu a fost soluționat inclusiv în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova, care în conformitate cu art. 257 alin. (1) Cod administrativ a intrat în vigoare la 1 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod, Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 a fost abrogată.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Respectiv, procedura de contencios administrativ dedusă judecătii în prezenta speță în partea procedurală urmează a fi judecată prin prisma dispozițiilor Codului administrativ, aprobat prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, iar în partea materială urmează a fi aplicate prevederile legale în vigoare la momentul emiterii răspunsului ce se contestă, și anume a Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (abrogată la 1 aprilie 2019).

Or, în speță procedura administrativă a fost inițiată în anul 2018 și se referă la o activitate administrativă inițiată până la 1 aprilie 2019, aspect care determină, că la caz se vor aplica dispozițiile legale vechi, care reglementau aceste instituții.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul depus la data de 23 martie 2020, zi de luni (f.d.134) este în termen, or, decizia instanței de apel a fost adoptată la data de 26 noiembrie 2019 (f.d.116) și recepționată de recurentă la data de 20 februarie 2020 (f.d.129).

Prin încheierea din 15 iulie 2020 a Curții Supreme de Justiție recursul depus de Georgeta Corcenco, reprezentată de avocatul Mariana Martalog a fost numit pentru examinare în complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 247 Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată.

În speță, Colegiul nu consideră oportun de a cita participanții la proces și reprezentanții acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, deoarece criticele recurentei Georgeta Corcenco au fost expuse cu suficientă claritate.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

Totodată, conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sînt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Iar potrivit art. 194 alin. (2) Cod administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

Din actele și lucrările dosarului prezentate și necontestate de părți, dar și determinate de instanțele de judecată în fazele procesuale anterioare se atestă că la data de 23 februarie 2016 reclamanta Georgeta Guțu (după căsătorie Georgeta Corcenco) a încheiat căsătoria cu Ilie Corcenco, iar din căsătorie și viață în comun au doi copii minori: Ion Corcenco, născut la data de xxxx și Mihai Corcenco, născut la data de xxxx (f.d.5-7).

La fel, s-a constatat că, reclamanta Georgeta Corcenco de la nașterea celui de al doilea copil și până în prezent nu este angajată în câmpul muncii și se

află la întreținerea soțului, Ion Corcenco, care la rândul său, în prezent activează în cadrul Inspectoratului General de Carabineri (f.d.9-13).

Tot actele cauzei atestă că la 4 octombrie 2018 reclamanta Georgeta Corcenco a depus către angajatorul soțului Departamentul Trupelor de Carabineri (actualmente Inspectoratul General de Carabineri) cerere, solicitând stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației lunare pentru îngrijirea copilului Mihai Corcenco, născut la data de xxxx, până la vârsta de 3 ani (f.d.12), însă prin răspunsul pârâtului din 11 octombrie 2018, adus la cunoștință la 18 octombrie 2018 i-a fost refuzat, din motiv că obligația de a achita indemnizația lunară pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani de la 1 ianuarie 2019 îi revine Casei Naționale de Asigurări Sociale (f.d.10).

Considerând că prin răspunsul pârâtului îi este lezat dreptul la proprietate consfințit în art. 1 din Protocolul nr. 1, art. 46 din Constituția Republicii Moldova, precum și dreptul la asistență și protecție socială garantat de art. 47 al Constituției RM, reclamanta Georgeta Corcenco s-a adresat instanței de judecată cu prezenta cerere de apărare a drepturilor pretins încălcate, solicitând recunoașterea ca ilegală a răspunsului din 11 octombrie 2018 a Departamentului Trupelor de Carabinieri și obligarea Departamentului Trupelor de Carabinieri de a-i stabili, calcula și achita indemnizația lunară pentru creșterea copilului Mihai Corcenco până la vârsta de 3 ani, la locul de muncă al soțului, Ilie Corcenco.

Fiind investită cu examinarea cauzei în fond, prima instanță având ca obiect recunoașterea ilegală a răspunsului și obligarea stabilirii, calculării și achitării indemnizației de îngrijire a copilului minor până la atingerea vârstei de 3 ani de la locul de muncă al soțului, s-a pronunțat în favoarea temeiniciei acțiunii, pe care a admis-o integral (f.d.64-70).

Judecând apelul declarat de Departamentul Trupelor de Carabinieri, instanța de apel prin decizia din 26 noiembrie 2019 a conchis asupra temeiniciei acestuia, motiv pentru care a casat hotărârea primei instanțe și a pronunțat o hotărâre nouă, de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că Departamentul Trupelor de Carabinieri corect a interpretat normele de drept în vigoare, refuzând în acest sens solicitarea depusă Georgeta Corcenco cu privire la calcularea și achitarea indemnizației pentru îngrijirea copilului minor până la vârsta de 3 ani, pe motiv că ultima nu poate fi considerată ca persoană asigurată.

Or, potrivit înscrisurilor din actele cauzei se atestă că, la momentul depunerii cererii prealabile, Georgeta Corcenco nu era asigurată social și se afla la întreținerea soțului Ilie Corcenco (f.d.13). Iar, de indemnizația solicitată pot beneficia doar persoanele asigurate și această indemnizație este achitată din bugetul asigurărilor sociale de stat.

Plus la aceasta, pretenția intimetei/reclamante înaintată față de Departamentul Trupelor de Carabinieri este neîntemeiată, deoarece soluționarea acesteia nu ține de competența autorității sesizate. Or, Departamentul Trupelor de Carabinieri nu este autoritatea competentă de a executa aceste proceduri, în acest sens fiind investită doar Casa Națională de Asigurări Sociale, care este unica autoritate cu atribuții de calculare și stabilire a indemnizației cerute.

Respectiv, la caz, acțiunea Georgetei Corcenco este înaintată către pârâtul necorespunzător, deoarece conform legislației în vigoare, indemnizația cerută urmează a fi stabilită și calculată de Casa Națională de Asigurări Sociale.

Instanța de recurs analizând materialele dosarului în coraport cu normele juridice ce guvernează raportul juridic litigios, ajunge la concluzia că soluția dată de către instanța de apel contravine circumstanțelor cauzei, pe când concluzia primei instanțe despre necesitatea admiterii acțiunii este justă, ea având la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită.

În conformitate cu art. 49 alin. (1) și (2) din Constituția Republicii Moldova statul facilitează, prin măsuri economice și prin alte măsuri, formarea familiei și îndeplinirea obligațiilor ce îi revin. Statul ocrotește maternitatea, copiii și tinerii, stimulând dezvoltarea instituțiilor necesare.

Conform dispozițiilor art. 1 din Legea privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489-XIV din 8 iulie 1999, indemnizația pentru creșterea copilului pînă la împlinirea vârstei de 3 ani este definită ca o formă de sprijin bănesc ce se stabilește și se acordă prin sistemul public de asigurări sociale persoanei asigurate pentru creșterea copilului.

Din prevederile art. 2 din aceeași lege rezultă că dreptul la asigurări sociale este garantat de stat și se exercită, în condițiile legii, prin sistemul public de asigurări sociale.

Totodată, prevederile art. 3 lit. e) din legea vizată prevede că, sistemul public de asigurări sociale (denumit în continuare sistem public) se organizează și funcționează avînd ca principii de bază: principiul contributivității, conform căruia fondurile de asigurări sociale se constituie pe baza contribuțiilor datorate de persoanele fizice și juridice participante la sistemul public; drepturile de asigurări sociale se cuvin pe temeiul contribuțiilor de asigurări sociale plătite.

Din prevederile art. 124 alin. (1) și (2) Codul muncii rezultă că femeilor salariate și ucenicilor, precum și soțiilor aflate la întreținerea salariaților, li se acordă un concediu de maternitate ce include concediul prenatal cu o durată de 70 de zile calendaristice (în cazul sarcinilor cu 3 și mai mulți feți – 112 zile calendaristice) și concediul postnatal cu o durată de 56 de zile calendaristice (în cazul nașterilor complicate sau nașterii a doi sau mai mulți copii – 70 de zile calendaristice), plătindu-li-se pentru această perioadă indemnizații în modul prevăzut la art.123 alin.(2). În baza unei cereri scrise, persoanelor asigurate indicate la alin.(1), după expirarea concediului de maternitate, li se acordă un concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului pînă la vârsta de 3 ani, cu achitarea indemnizației din bugetul asigurărilor sociale de stat.

Astfel, din prevederea legală enunțată, rezultă că de dreptul la plata indemnizațiilor prevăzute la art.124 alin.(2) din Codul muncii îl au, inclusiv, soțiile aflate la întreținerea salariaților.

Prevederi similare se regăsesc și în art. 16 alin. (1) din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289 din 22 iulie 2004, care statuează că asiguratele, soțiile aflate la întreținerea soților salariați și șomerele care s-au aflat la evidență în

instituțiile medico-sanitare din Republica Moldova, care au dreptul la concediu de maternitate, ce include concediul prenatal și concediul postnatal, beneficiază de indemnizație de maternitate.

Din prevederile art. 41 lit. d) din Legea privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489 din 8 iulie 1999 rezultă că asigurații din sistemul public au dreptul, în afară de pensie, la: indemnizație pentru creșterea copilului pînă la împlinirea vârstei de 3 ani.

Aceleași prevederi se regăsesc și în art. 5 alin. (1) lit. d) din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289 din 22 iulie 2004, conform cărora asigurații din sistemul public de asigurări sociale au dreptul la indemnizație pentru creșterea copilului pînă la împlinirea vârstei de 3 ani.

Din prevederile art. 14 alin. (7¹), (7²) și (7³) din Legea cu privire la statutul militarilor nr. 162 din 22 iulie 2005 (în vigoare pînă la 1 ianuarie 2019) rezultă că concediul de maternitate, inclusiv pentru soția militarului prin contract care se află la întreținerea acestuia, concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului pînă la vârsta de 3 ani, concediul pentru îngrijirea copilului bolnav în vîrstă de pînă la 10 ani și concediul pentru îngrijirea copilului în vîrstă de pînă la 18 ani care suferă de maladie oncologică sau cu dizabilitate pentru afecțiuni intercurente se acordă conform dispozițiilor generale. Baza de calcul și cuantumul indemnizațiilor acordate pentru perioada aflării în concediile prevăzute la alin. (7¹) se stabilesc în modul și condițiile prevăzute de Legea nr. 289-XV din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, similar persoanelor asigurate. Indemnizațiile acordate pentru perioada aflării în concediile prevăzute la alin. (7¹) se plătesc la locul de serviciu al militarului prin contract din bugetul de stat.

Ținând cont de faptul că o dispoziție legală nu poate fi ruptă din sistemul normativ din care face parte și nu poate opera în mod izolat, ci trebuie citită în coroborare cu celelalte dispoziții legale incidente care se completează una pe alta ca făcând parte dintr-un sistem juridic coerent, instanța de recurs reține la caz și prevederile art. 22 alin. (1) din Legea cu privire la trupele de carabinieri nr. 806 din 12 decembrie 1991 (în vigoare la data depunerii acțiunii), potrivit cărora toți militarii trupelor de carabinieri sînt supuși asigurării persoanelor de stat obligatorii pe o sumă egală cu suma mijloacelor bănești de întreținere pe zece ani care se acordă din contul bugetelor respective.

Raportând normele legal enunțate la circumstanțele litigiului dedus judecății, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că prima instanță corect a concluzionat despre necesitatea admiterii acțiunii, în situația în care normele de drept material citate supra stabilesc expres dreptul soției aflate la întreținerea soțului asigurat de a beneficia de indemnizația de îngrijire a copilului minor pînă la atingerea vârstei de 3 ani, stabilind condiții pentru aceasta, care în speță sunt întrunite de reclamantă. Or, din înscrisurile anexate la materialele cauzei s-a demonstrat că Georgeta Corcenco nu este angajată în câmpul muncii, nu beneficiază de

indemnizație pentru îngrijirea copilului Mihai Corcenco, născut la data de xxxx, până la vârsta de 3 ani și se află la întreținerea soțului asigurat.

Prin urmare, sunt întemeiate argumentele recursului precum că Georgeta Corcenco fiind neangajată în câmpul muncii, neasigurată social și aflată la întreținerea soțului are dreptul la indemnizația solicitată de la locul de serviciu al soțului Ilie Corcenco, colaborator al unității 1001 a Departamentului Trupelor de Carabinieri (în prezent Inspectoratul General de Carabinieri), din bugetul de stat, conform dispozițiilor art. 7¹), (7²) și (7³) din Legea cu privire la statutul militarilor nr. 162 din 22 iulie 2005 (în vigoare la momentul depunerii acțiunii).

Or, în condițiile în care recurenta-reclamantă se află la întreținerea soțului, anume angajatorului, adică Departamentul Trupelor de Carabinieri (actualmente Inspectoratul General de Carabinieri), îi revine obligațiunea de a-i stabili, calcula și achita recurente-reclamante indemnizația solicitată, având în vedere că după cum s-a menționat supra, angajații Inspectoratului General de Carabinieri sunt persoane asigurate de stat, iar angajații și soțiile acestora aflate la întreținerea lor pot beneficia de indemnizația de creștere a copilului minor din bugetul de stat la locul de muncă a soților.

În acest context, nu pot fi reținute argumentele instanței de apel precum că de la 1 ianuarie 2019 Departamentul Trupelor de Carabinieri nu este autoritatea competentă de a executa aceste proceduri, în acest sens fiind investită doar Casa Națională de Asigurări Sociale, care este unica autoritate cu atribuții de calculare și stabilire a indemnizației cerute.

Or, la momentul depunerii cererii de apărare a drepturilor pretins încălcate – 4 octombrie 2018, a recepționării răspunsului pârâtului-intimat – 18 octombrie 2018 și la momentul depunerii acțiunii în instanța de judecată – 12 noiembrie 2018, indemnizația pentru îngrijirea copilului pînă la vârsta de 3 ani se plătea la locul de serviciu al militarului prin contract din bugetul de stat. Respectiv, angajatorului îi revine obligațiunea de a achita indemnizația de îngrijire a copilului minor dacă soția militarului este aflată la întreținerea acestuia, condiție ce se atestă la caz.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul reține că conform art. IX din Legea pentru modificarea unor acte legislative nr. 184 din 26 iulie 2018, în vigoare din 1 ianuarie 2019, indemnizațiile stabilite pînă la intrarea în vigoare a prezentei legi vor fi achitate la locul de serviciu al militarilor care îndeplinesc serviciul prin contract, al persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și ale sistemului penitenciar, al ofițerilor de protecție și colaboratorilor organelor securității statului și Centrului Național Anticorupție, din bugetul de stat.

Respectiv, în speță, se confirmă că cererea de acordare a indemnizației solicitate a fost soluționată de Departamentul Trupelor de Carabinieri la 11 octombrie 2018, adică pînă la 1 ianuarie 2019, deci prin prisma art. 6 alin. (1) și (2) Cod civil (până la modificările operate prin Legea nr. 133 din 15 noiembrie 2018, în vigoare din 1 martie 2019) la momentul nașterii dreptului de a solicita indemnizația pentru îngrijirea copilului pînă la vârsta de 3 ani, la momentul recepționării răspunsului pârâtului-intimat din 11 octombrie 2018 și la

momentul depunerii acțiunii în instanța de judecată erau aplicabile prevederile art. 14 alin. (7¹), (7²) și (7³) din Legea cu privire la statutul militarilor nr. 162 din 22 iulie 2005 (în vigoare până la 1 ianuarie 2019), din care rezultă că indemnizația solicitată se plătea la locul de serviciu al militarului prin contract din bugetul de stat.

Circumstanțele respective în plus justifică, că Departamentul Trupelor de Carabinieri neîntemeiat i-a refuzat reclamantei Georgeta Corcenco în admiterea cererii cu privire la stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației de îngrijire a copilului minor până la atingerea vârstei de 3 ani de la locul de muncă al soțului, motiv pentru care prima instanță corect a admis acțiunea, iar instanța de apel greșit a respins-o.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, iar decizia instanței de apel a fost emisă cu aprecierea eronată a probelor, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia din 26 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și de a menține hotărârea din 29 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În conformitate cu 258 alin (3), 248 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul depus de Georgeta Corcenco, reprezentată de avocatul Mariana Martalog.

Se casează integral decizia din 26 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 29 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza de contencios administrativ la acțiunea depusă de Georgeta Corcenco împotriva Inspectoratului General de Carabinieri din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la recunoașterea ilegală a răspunsului și obligarea stabilirii, calculării și achitării indemnizației de îngrijire a copilului minor până la atingerea vârstei de 3 ani de la locul de muncă al soțului.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh

Svetlana Filincova

Iurie Bejenaru